

zát hoz, s benne vizet. De nem. A nő hagymavágó deszkát hoz, meg egy konyhakést. A virágot ráfekteti, felszeleteli, majd miután apróra vágta, lábasba teszi, megfőzi és megeszi. Mi a véleményed erről?

— Hogy jön ez ide?

Úristen, mire tanítják ezeket?

Novemberi napló

ja, ez se baj. De a következő lapon is ábrák. Mint egy valahai fizika- vagy geometria-tankönyvben. Horgok, vonalak, keresztek, nyilak, egyenesek. Rejtelmesen futkosnak a szemem előtt, a lapszélre rajzolt számokkal együtt. A tizedik lapnál látok először szöveget, az is csak egy mondat: „A Fehérlábú Gálné eddigi adatok szerint az ötödik bekezdésig...” Aztán megint ábrák rajzolatok, kampók, tüskék, háromszögek és négyszögek... Mi az ördög ez?

— Számtandolgozatot írtál, vagy egy természettudós kortársad tanulmánya keveredett ide? Nem értem...

— Mert ti húsz éve még csak érzelegettek. Mi már valamennyi Krúdy-novelláról tudjuk, hogy hány magán- és mássalhangzóból, szótagból, ragból áll, azok milyen arányban vannak jelen a korai és későbbi elbeszélésekben, miként változtak az évek folyamán, mennyi a magas- és a mélyfekvésű. Én az adataimat számítógépbe is betápláltam. Minket nem érdekelnek a „zengések” meg a „hangulatok” meg a „költői színek”. Ez a tudomány a... (Nem írom ide, mert nem akarom megsérteni a művelőit.)

— Ide figyelj! Egy nő kap egy csokor rózsát vagy szegfűt. Kibontja a selyempapírból. Gondolnád, hogy vá-

Tudomány

A fiú most fejezte be irodalmi és nyelvészeti tanulmányait; felhangozt, boldog, lobog. Egy hét múlva

Tamás István